

Collegial-Tidende for Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 39. Den 25de Septbr. 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forsægger og Udgiver af denne
Tidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

En Mand i Kiøbenhavn har for Cancelliet andraget, at, da han under 11te Febr. 1811 kjøbte sin eiende Gaard, forbeholdt Sælgeren sig i den afsluttede Kjøbecontract den anden Sals Etage til Beboelse eller Raadighed for sin og Hustrues Livstid, imod derfor at tilsvare 200 Rdlr. i aarlig Leie, hvorom under 11te Dec. f. A., da Skjodet udstededes, blev oprettet en formelig Leiecontract. Da denne Sum nu skal omskrives til Rigsbankpenge, har han formeent, at Saabant burde stee efter Kjøbecontractens Datum, hvorimod Sælgeren har paastaet, at den afsluttede Leiecontract skulde tages til Følge; han har derfor anholdt om herover at meddeles Cancelliets Resolution. Collegiet har derpaa svaret, at Det ikke skjonner rets-
tere.

tere, end at det følger af Grundsætningerne i Trd. af 5te Jan. sidstl. in Specie dens 23de §. sidste Membrum, at den omhandlede Omsskrivning bør stee med Hensyn til den afsluttede Kjøbecontracts Datum, men at det i Øvrigt vil afhænge af Vedkommende at lade denne Question afgjøre ved Domstolene, saasfremt de maatte ønske Saadant.

En Provst har, i Anledning af Forordningen af 5te Jan. sidstleden forespurgt: 1) om den i Reglement af 5te Julii 1803 for Fattigvæsenet i Kjøbstæderne §. 42, 2. befalede Afgift, som ved kongelig Resolution af 23de Nov. 1804 for Hillerød Kjøbstad er bestemt til 2 §. for hver Alen, Byens Bygningers Grunde have til Gaden, nu bør erlægges med 2 Rbd. §.; 2) naar en Debitor, hvis Eiendomme i August Maaned 1810 ere taxerede til 1030 Rdlr. D. C., har i dette Pant givet Fattigvæsenet første Prioritets Panteret for en Capital af 200 Rdlr. D. C., hvilken nu efter sin Værdi er omskrevet til 90 Rbdlr.; en anden Creditor anden Prioritet ogsaa for 200 Rdlr. D. C., som nu ere omskrevne til 80 Rbdlr., og nu af Fattigvæsenet paa 3die Prioritet forlanges et Laan af 33½ Rbdlr., om da den anordnede Forandring i Pengevæsenet kunde afstedkomme, at denne Taxationssum ikke, saaledes som tilforn, kunde ansees at give tilstrækkelig Sikkerhed for det ansøgte Laan. Collegiet har derpaa svaret: quoad

quoad 1um, at, da den i allerhøieste Resolution af 23 Novbr. 1804 fastsatte Betaling er en lovbestemt Størrelse, saa flyder Spørgsmaalets bekræftende Besvarelse af Forordningens §. 43; quoad 2um, at det uden Tvivl vil være fornødent, at en nye Taxations-Forretning i nærværende Tilfælde optages, for at afgjøre, om Eiendommen, efter sin nuværende Værd og de forhen derpaa hvilende Hæftelser, giver anordningsmæssig Sikkerhed for det begjærte nye Laan.

I Anledning af Forbn. af 5te Jan. sidstl. er hos Cancelliet forespurgt: 1) om ved Udtrykket Rigsbankpenge i Forordn. §. 37 sidste Passus maatte være at forstaae Solvværdie eller Navneværdie, og 2) hvorvidt det i Anledning af Pengeafgisters Reduction til Rbpenge maatte være nødvendigt at forsyne Fæstebrevene med nogen Omskrivnings Paategning. Collegiet har derpaa svaret: quoad 1um, at, ligesom §. 37 første Membrum udtrykkeligen nævner S. B., saaledes maa Man og ansee det klart, at bemældte §s. sidste Membrum er at forstaae om S. B., da den refererer sig til Omskrivnings-Tabellen, som §. 25 viser altid at have Hensyn til Solvværdie, og quoad 2um, at Omskrivningen af deslige Pengeafgifter ikke skjøntes at være fornøden, efterdi Samme ingensteds udtrykkeligen i Forordningen paabydes, og desuden maa ansees at være overflødig, siden allerhøistbemældte Forordning ikke ved deslige Afgifter, saaledes som
med

med udestaaende Capitaler, har givet Bedkommende flere Alternativer at vælge imellem.

Samtlige Fattig-Directioner i begge Riger ere under 31te Aug. d. A. fra det Danske Cancellie blevne tilskrevne saaledes. Bestyrelsen af Fattigvæsenet, i Særdeleshed i nogle Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn, skal i flere Henseender være mangelfuld, og fornemmeligen i den Henseende, at Almisselemmerne ikke nok tilholdes til Arbeidsomhed, hvilket, efter hvad der er foredraget Hs. Majestæt, i den Grad skal udarte, at Fattigbestyrelsen i visse Kjøbstæder endog formeligen skal tillade sine Almisselemmer at drage omkring paa Landet for at bette i de Landsbyer og hos de Landbrugere, som ikke ved et stipuleret aarligt Bidrag have frahandlet sig denne Plage. Det er i den Anledning Hs. Majestæts allernaadigste Villie, at alle Dyrigheder uden Undtagelse alvorliggen skulle tilholdes, at iagttage de dem paaliggende Pligter med Hensyn til en hensigtsvoarende Fattigforsorgelse samt Betleriets og Ledigangs Affsaffelse; da de, ved noie at undersøge og strængt at paatale de Misbrug, hvilke i denne Henseende have indsnegget sig, allervirksomst kunde bidrage til, at de fremspirende Fabrikker og Industrieanlæg ikke skulle savne de fornødne arbejdende Hænder.

Denne Hs. Majestæts allernaadigste Befaling forbigaaer Man ikke tjenstligst at meddele Dem til
 behag

behagelig Efterretning og Bekjendtgjærelse for alle
Vedkommende.

Under 31te August d. A. ere samtlige Over-
Nyrigheder i begge Riger fra det Danske Cancellie
blevne tilskrevne saaledes. Da Cancelliet har bemær-
ket, at Almuesfolk undertiden staae i den urigtige
Formening, at de, i Overeensstemmelse med For-
ordn. af 23de Mai 1800 §. 5, udfærdigede Bevil-
linger for Egtefolk til at leve separerede i Hen-
seende til Bord og Seng berettigede Dem til strax at
indgaae nyt Egtekab: saa skulde Cancelliet tjenst-
ligst anmode Dem om, i de af Dem, i Medfør oven-
nævnte Forordn., for Fremtiden udfærdigende Sepa-
rations-Bevillinger udtrykkeligen at ville tilføie, at
en saadan Bevilling ingenlunde hjemler de separerede
Egtefolk Ret til at indgaae nyt Egtekab, hvilket
ogsaa, naar de Paagjældende personligen møde,
mundtligten bør tilkjendegives Dem.

Lovegivninger.

Forordning

for

Danmark og Norge,

angaaende en Forandring i Forordningen af 5te Jan.
1813 §. 30, tilligemed en nærmere Bestemmelse af,
hvorledes der skal forholbes i Henseende til Cautioner
for de i dansk Courant indgaaede og til Rigsbank-
penge reducerede Gjældsforpligtelser.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge ic., gjøre vitterligt, at Vi, med Hensyn til nærværende Tids Omstændigheder, have fundet fornødent at fastsætte nogle nærmere Bestemmelser, for at sikre de Creditorer, hvis Forbringere i Følge Forordningen af 5te Jan. 1813 ere overgaaede fra dansk Courant til Rigsbankpenge Solværdie, den fulde Værd af den dem, efter Forordningen, tilkommende Capital. Ligeledes have Vi besluttet, ved Lov at afgjøre, hvorledes der skal forholdes i Henseende til Cautioner for slige i dansk Courant indgaaede, og ved bemeldte Forordning til Rigsbankpenge reducerede, Gjældsforpligtelser. Med Hensyn hertil befale Vi, som følger.

§. 1. I den Tid, hvori Creditor, i Følge Forordningen af 5te Jan. 1813 §. 26, er uberettiget til at opsigge sin fulde fra dansk Courant til Rigsbankpenge Solværdie overgaaede Capital, skal han for Fremtiden ei heller være pligtig at modtage Samme, naar Debitor saaledes, som Forordningens §. 30 sidste Membrum tilstøder, finder for godt at betale, med mindre Betalingen maatte tilbydes ham i rede Solv.

§. 2. Lige med Betaling i rede Solv skal dog, indtil videre, antages Rigsbanksedler efter Dagens Cours, hvorved forstaaes den sidste paa Kjøbenhavns Børs noterede Cours, som paa Betalingsstedet er bekjendt.

§. 3.

§. 3. I Tilfælde af at Debitor allerede, i Medhold af Forordningen af 5te Jan. 1813 §. 30, har op sagt Capitalen, bør Samme af Creditor til bestemt Tid antages, saafremt han ikke inden 6 Uger fra denne Anordnings Kundgjørelse, og tillige inden 6 Uger førend Betalingstiden, tilkjendegiver, at han, i Medhold af denne Vor Forordning, ei for Tiden vil antage Betalingen i Rigsbankpenge Solvvardie. Naar Debitor, efter at have modtaget denne Creditors Erklæring, vælger at betale sin Gjæld paa denne Maade, som ovenfor i §§. 1 og 2 er forskrevet, bør han inden 14 Dage derefter tilkjendegive Creditor Saa dant.

§. 4. Naar i Fremtiden en Debitor, ved de i §§. 1 og 2 nævnte Betalingsmidler, vil afgjøre en fra dansk Courant til Rigsbankpenge Solvvardie reduceret Gjæld, der, efter Forfærdningens Indhold, forsaender uden Opsigelse, bør han dog forud give sin Creditor 6 Ugers Barsel.

§. 5. I ethvert Tilfælde, hvor Creditor, efter det Foranførte, ei er pligtig til at modtage Betalingen, kunne Bestyrerne af offentlige Stiftelser eller Umyndiges Midler ei heller dertil være berettigede, med mindre de først have erhvervet Samtykke af vedkommende Collegium.

§. 6. I de Tilfælde, hvori den Debitor forundte Udsættelse med Betalingen efter Forordningen af 5te Jan. 1813 §. er forbrudt, staaer det til Creditor,

bitor, om han vil indbetale Capitalen i Rigsbankpenge
Solværdie, eller ei.

(Stutningen følger i næste No.)

Placat for begge Riger.

Ligesom fra det Kongelige Finants-Collegium, i
Følge allerhøieste Befaling, er bekendtgjort en Tabel
over hvad der ved alle Ind- og Udbetalinger i Solværdie
ved de Kongelige Kasser skal fra 1ste Augusti 1813
til 31te Januarii 1814 erlægges i Møneværdie, ef-
ter den for dette Halvaar bestemte Bankcours paa
Rigsbankpenge af 375 mod 200; saaledes har Hans
Kongelige Majestæt endvidere ved Resolutioner af
16de i denne Maaned og Dags Datum allernaadigst
bestemt, at de directe Skatter og Afgifter til den Kon-
gelige Kasse, som af Amtsforvalterne og Fogderne paa
Landet og af Magistraterne og Byfogderne i Kjøb-
stæderne i Kongerigerne Danmark og Norge oppebæ-
res, skulle fra nu af og indtil Udgangen af Martii
Maaned 1814 oppebæres og beregnes efter bemældte
nu af Rigsbanken bestemte Solværdie-Cours, samt
at for Fremtiden den Bankcours, som sættes den 1ste
Februari, skal tages til Følge for benævnte directe
Skatter og Afgifter i Halvaaret fra 1ste April indtil
den paafølgende 30te September; den Bankcours der-
imod, som sættes den 1ste August, i Halvaaret fra
1ste October til den paafølgende 31te Marts; men

at Restancer af disse Skatter og Afgifter blive at besregne efter den Solværdie-Cours, som var gjældende ved Sammes rette Forfaldstid. Hvilket herved til alle Bedkommendes Efterretning kundgjøres, da det i Dyrigt, i Overeensstemmelse med Forordningen for Danmark af 9de i forrige Maaned, §. 11, er en Selvsølge, at ovenanførte Bestemmelser ikke angaae de Skatter og Afgifter til den Kongelige Kasse, som der i Riget ere paabudne og bestemte efter Korn, og hvis Betaling retter sig efter detses Priser.

Rentekammeret, den 28de Aug. 1813.

Placet.

Under 28de f. M. har Hs. Majestæt Kongen allernaadigst resolveret saaledes. "Vi befale allernaadigst, at de i Kanal-Passage-Toldforordningen §. 23 Littr. A og C bestemte Gebyrter maae forandres derhen, at ogsaa for Skibe, der komme fra Kanalen og til mundtlig Angivelse standse ved Tønningen, ligeledes for Skibe, der komme fra Rendsborg og til mundtlig Angivelse standse ved Holtenau, uden ved disse Steder at løsse eller lade, for hver Commercelast skal erlægges en Gebyr af $3\frac{1}{2}$ Rbfl. for ladte og af $1\frac{1}{2}$ Rbfl. for ballastede Fartøier." Hvilken allerhøieste Resolution herved bekjendtgjøres til Enhvers Efterretning.

Bestindiff-Guineiffe Rente- og General-Toldkammer,
den 1ste Sept. 1813.

Placat for Kjøbenhavn.

Hs. Majestæt Kongen har, under 3die d. M. allernaadigst resolveret: 1) at den ved Planen for Kjøbenhavns Fattigvæsen af 1ste Julii 1799 §. 152 anordnede Politieret skal ophæves, og at Samme skal inddrages under den almindelige Politieret, samt at Bettleres Opbringelse, som en Folge heraf, udelukkende skal overdrages Politiet; 2) at den 157 § i bemeldte Plan forandres derhen, at Revisionsen af de deri omhandlede moraliske Feil herefter overdrages til Fattigvæsenets Politiecommission, hvoraf Stadens Politieimester bestandigt skal være Medlem. Hvilken allerhøieste Resolution herved kundgjøres til alle Vedkommendes Efterretning.

Det kongel. danske Cancellie, den 7de Sept. 1813.

Placat for Danmark.

Hs. Majestæt Kongen har, under 3ite f. M. allernaadigst resolveret: 1) at de i Placat af 6te April 1813 fastsatte Dagbetalinger for Tømmer- og Muurarbeide maae udredes i Solvværdie, i Forhold til den for enhver Tid af Rigsbanken bestemte Cours; 2) at den i bemældte Placat fastsatte Betaling for Accordarbeide maa forhøies med 50 Procent i Ravneværdie, og derefter, i Forhold til den nu gjældende Bankcours, ansættes i Solvværdie; og 3) at Magistraten i Kjøbenhavn, og udenfor Samme vedkommende Amtmand, i Over-

i Overeensstemmelse hermed, strax skal bekendtgjøre
 Tarten for Betalinger for Lømmer- og Muurarbeide
 i Navneværdie, og derefter, hver Gang Bankcoursen
 paa nye sættes, udgive en lige Bekendtgjørelse. Hvil-
 ken allerhøieste Resolution herved kundgjøres til alle
 Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Ef-
 terlevelse.

Det kongelige danske Cancellie, den 7 Sept. 1813.

Placat.

Hs. Majestæt Kongen har, under 1ste d. M. til-
 kjendegivet Cancelliet, at det skal være Beboerne nær
 Kysterne forbudet at kaste Raketter eller afbrænde Fyr-
 værkerier, saalænge Krigen varer, med mindre speciel
 allernaadigst Tilladelse i Forveien dertil have. Over-
 trædelse af dette Forbud straffes første Gang med en
 Mulct af 100 Rbdlr. Solvværdie, anden Gang
 med en dobbelt saa stor Mulct, og tredje Gang med
 Arbeide i Forbedringshuset fra 2 til 6 Maanedes.
 Hvilket herved kundgjøres til alle Vedkommendes Ef-
 terretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det kongl. danske Cancellie, den 7de Sept. 1813.

Forordning for begge Riger.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade
 Konge til Danmark og Norge ic., gjøre vitterligt.
 Den almindelige Fyrafgift, saaledes som den nu be-
 regnes efter Forordningerne af 24de Novbr. 1802,

2den April 1810, 23de Julii 1811, og 5te Januar d. A., skal istedetfor hidtil i Rigsbankpenge Solvvær, die herefter erlægges i Rigsbankpenge rede Sølv eller samme Sølvvaluta, som for Tolden bestemmes. For fremmede Fartøier, som til Norge indføre Kornvarer eller Fedevarer indtil $\frac{2}{3}$ af deres Drægtighed, nedsættes Syrafgiften indtil videre til at være lige med den for Farten mellem Danmark og Norge. Hvorefter Alle og Enhver sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Kongelige Slot Frederiksberg, den 8de Septbr. 1813.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Kaas.

Cold. Bülow. Monrad. Örsted. Berner. Lassen,

Ved Reskript til Kjøbenhavns Magistrat af 7de Septbr. d. A. er det fastsat, at Bægterflatten paa Vesterbroe herefter lignes saaledes: 1) at bebyggede Grunde og Gaardspladse ansættes efter deres Maal til Gaden saaledes, at af hver 5 Alen svares $\frac{1}{4}$ Portion, af hver 10 Alen $\frac{1}{2}$ Portion, af hver 20 Alen een Portion og saa fremdeles; 2) at ubebyggede Grunde og Haugepladse ud til Gaden ansættes ligesledes efter deres Maal til Gaden for det Halve af hvad der svares af bebyggede, og 3) at Vænger, som
ligge

ligge ud til Gaden eller Veien, efter deres Maal
ansættes til $\frac{1}{2}$ af det, der svares af bebyggede Grunde.

Be kendtgj ørel se.

Da Rigsbanken den 1ste Dennes har bestemt
den Cours af Rigsbanksedler mod virkelig Sølv,
hvorefter, i Løbet af det forestaaende Halvaar fra 1ste
Aug. 1813 til 1ste Febr. 1814, alle i Rigsbanks-
daler Sølvværdie anordnede eller betingede Præsta-
tioner og Betalinger skulle erlægges, til 375, saa
kundgjør Generalpost-Directionen herved, at samtlige
i Plac. af 31te Jan. d. N. om Reisendes, Posters
og Stafetters Befordring til Lands i Danmark, og
i de for Færgelejerne sammesteds i den senere Tid
udfærdigede Tarter fastsatte Betalinger, lyden-
de paa Rigsbankpenge Navneværdie, skulle i Overensstem-
melse med Hs. Majestæts allernaadigste Resolution
af 30te Jan. d. N., som vil at Grundlaget for
alle forbemeldte Tarter skulle anses at være Rigsb-
bankpenge Sølvværdie, indtil videre hæves med
1 Dlr. 84 Sk. Rbpenge for enhver i Tarterne fastsat
Rbdaler eller med $\frac{1}{2}$ Tillæg; hvilket, i Kraft af Hs.
Majestæts allernaadigste Resolution af 27de Maj d. N.,
ogsaa bliver at anvende paa de Tarter, der ere fast-
satte i Rbpenge Navneværdie for Dragere ved Fær-
geskæderne, for Bropenge, der hæves ved Færge-
broer, og for deslige i Forbindelse med Færgeafsenet
i Dana

i Danmark staaende Afgifter og Betalinger. Paa Grund af Foranførte bliver Betalingerne for Landsbefordringen i Danmark indtil videre at hæve saaledes:

- 1) For ethvert Par Forspandsheste eller Befordring med en stemplet Postvogn og 2 Heste, for hver Miil = 2 Rbd. 2 Mk. = 6.
 For en mindre dito = 1 = 5 = 4.
 For en enkelt Hest til Stafet eller Forspand = 1 = 3 = 14.
 For en Karet eller Vogn med helt Fordæk besforuden = = 5 = 10.
 For en Chaise = = 4 = 4.
 For en Kalesche = = 2 = 2.
- 2) For Dverbægt af indtil 100 Pb. med de stemplede Vogne for Milen = 1 = 6.
- 3) I Tilfælgelsespenge istedet for 6 sk. = = = 11.
- 4) I Drikkepenge for hver Miil = = = 15.
 En Reisende med Pakkeposten for den hele Station = = 1 = 6.

og i samme Forhold for Stafetters Expedition og Stafetbrevets Ombringelse, alt i Rigsbankpenge N. B.

I Henseende til Betalingen ved Færgestederne i Danmark fastsættes, at, naar Tillægget af $\frac{7}{8}$ Deel giver Brok under $\frac{1}{2}$ Rbd., regnes for samme Intet, men, naar Broken bliver over $\frac{1}{2}$ Rbd., oppehæres 1 Rbd. Til nærmere Veiledning anføres, at, naar den

den gjældende Tægt bestemmer Betalingen til	1 Rbß.
bliver nu at beregne og oppebære	2 Rbß.
1 $\frac{1}{2}$ Rbß.	3
2	4
3	6
4	7 $\frac{1}{2}$
5	9
6	11
8	15
10	1 Mk. 3
12	1 " 6 $\frac{1}{2}$
14	1 " 10
1 Mk.	1 " 14
1 Daler	1 Daler 5 " 4

alt i Rigsbankpenge R. B.

Det er forøvrigt en Selvfølge, at de for enkelte Færgesteder bestemte særdeles Forhøielse, forsaavidt som de give et mindre Tillæg end $\frac{7}{8}$ Deel, aldeles bortfalde.

Hvorefter sig alle Vedkommende have at rette og forholde.

Generalpost-Directionen, den 3die Aug. 1813.

Hauch. Lange. Harbou. Monrad.

Kolderup-Rosenwinge.

P. Voigt.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Brønø Præstegjelds residerende Kapellanie i Nordlandene, 150

Riddr. Brandrup Sogneskald i Ribe Stift, 165
 Riddr. Torild og Vedslet Sogneskald i Aarhus
 Stift, 381 Riddr.

Befordringer og Afgang.

Under Rentekammeret: Den 7de Septbr. er den hidtilværende Tiende-Commission for Randers Amt hævet og i dens Sted i bemælte Amt nedsatte tvende nye Tiende-Commissioner, den ene for Bierlev, Dufild, Støvring, Nørhald, Galthens og Østerlisberg Herreder, og den anden for Rougsø, Sønderhald, Nørre-, Sønder- og Moss Herreder, samt til Medlemmer af den første Commission udnævnte Kammerjunker Major Arenstorff til Dvergaard, Hospitalsforstander Landvæsens-Commissair Wiladsen og Stiftslandinspector L. D. Wesenberg; og til Medlemmer af den anden Tiende-Commission: Byefoged i Grenaae, Cancellieraad S. Aagaard, Capitain Ammighøll til Holbekgaard og Land-Inspector Dffersen.

Under det flensvigholstenske Cancellie: Den 4de Septbr. er Capitain J. E. v. Berger af Godset Seckamp udnævnt til virkelig Etatsraad.

Under General-Postdirectionen: Den 10de Julii er Overjæger ved det flensvigke Jægerkorps, C. L. Reeh, udnævnt til Postmester ved Brev- og Fragtposten i Oldenburg.

Af denne Tidende udgives ugentligen et Nummer, der forsendes med de ridende Poster til Norge, de danske Provindser og Hertugdømmene.